

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára	Felvétel szerkesztő:	Lapfajtájados és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
évesre ..... 8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKANYI E. ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: B. A. K. anyi Erő könyvszerkesztésben Alsólendván.
hátrévi ..... 4 -	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		A nyitlter sora egy korona.
negyedre ..... 2 -			
Égves szám ára 20 fillér.			

A családi élet.

Évek mulnak, évek jönnek, de a panaszokdások nem szűnnek, sőt fokozottabb erővel ujjnak meg úgy, hogy a boldog családi élet ma már ritka, mint a fehér holló. Az országos gazdasági helyzet kedvezőtlenége meg inkább szítja az igényes ember keserűségét s mindegyre az elmúlt időket sirja visszé. A házak, udvarok családias szentségtől egyre tűnik a jókedv és a jó élet meleg, őszinte világa egyre halványodik.

A jangás anyyi szíves, jó család szentelye befurakodott, hogy szinte keresük az alkalmat, ahol felmelegedhetünk valami barátságos család vendégszeretében.

Ugy van, hogy a fényes szalonokban hiába káprázatos a butor, hiába szórja a villány vakító fényt, valami fekete sejtalem futi meg a sziveket a mai lakásban, és családokban, mert a szalon fénye üres, sokszor hivalgó nyugozás példázója.

Érzi mindenki, hogy a régi pörgekakapagos magyar, a kartonruhás szerszony boldogabb volt. Ma az ékes lakás, az egymást túliccaító vendéglátások s a terítés művészetének keretében valami bántó idegesség gyöttri a jó módú hirdető lelkeket.

Üzük, kergetjük, a kérdést s mégis minduntalan emlénkünkbe tér a háromfősök almirántja, az öreg, lánocs sétáló óra, a viaszkosvásznon kanapé, ahol egyszerű butorok közt megérettük minden szóban, minden jelben, minden kocintásban, hogy a

családokkal foglalkoznak és az emberek élete nem az anyagi erők létrehozásában merül ki. Ma a vendéglátások költségeit fizető családapa váltakozóan pralongál. Reggel sietve szalad kenyeret keresni, hogy estere fáradtan, zúgó fejfel menjen megenni a mások vacsoráit. Közben cifelejt, hogy családját is meg kellene ajándékozni meleg, bensőséges szível, ki kellene bekíteni a világgal, a társadalommal, mely siet kellemetlenségeket, pletykákat, rágamakat vinni a családba.

A nyüzgő, a létérékért folyó társadalmi harcban észre sem vesszük talán, hogy gépek és nem emberek vagyunk, hogy vad, erős harcaimban igyekszünk lenyomni a gyengéit és még a legnemesebb célokat egyesítő társaságokban is ott kísért a gyanakvó kérdés: vajjon nem-e az önző, magánérdekeket szolgáló eszmékért egyesültek az emberek?

Hány ember roskadt össze ebben a rágalmazó, szívtelen, az önérdéket szolgáló világban, hány ember vonult felre a hazug, képmutató társadalomtól, hogy egyes-egyedül magának eljen, ne ismerjen egy barátot, rokont, maga pedig meghasonlott lelkevel, léis szívével vitte az egyhangy, egyszerű élet nehéz keresztjét úgy, hogy az életnek örülni már nem tudott.

Ebben a panaszkodó, tusakodó korszakban növekszenek fel gyermekeink, kinek megelhetési forrását akarjuk előkészíteni, utjukat rózsákkal behinteni és apai szívünkkel úgy intézni, hogy az élet men-

től könnyebb, mentől szebb legyen nekik. Őh, vajjon lehetséges munkára vállalkozni-e? Mikor már a kis gyermek is látja érzé az emberek üres, keserű családi életét, a könnyet, melyet a szenvedő emberiség nem tud elrejtetni!

Építeni kell tehát a jellemeket, hogy szelid szívekkel, jószágos, könyörüleles lélekkel összefoghasunk a jőért, a szépet, s vége legyen a veszedékes emberiségnek. Nagy gondolatokban összetartoznak kell munkáikodni a haza, a társadalom, a város, a falu és a családok jőléért.

(Esztergom.) KELEMEN ISTVÁN.

Képek a szlavoniai magyarok életéből.

Nasice, 1910. febr. 17.

Odahaza az elemi iskolában azt tanultam, hogy Horvát-Szlavonország a magyar szent korona területe alá tartozik, hogy az a miénk. Ebből fogal kövözkettem, hogy itt a magyar ember éppen olyan helyzetben van társadalmi és politikai tekintetben, mint Magyarországon. Pedig nem így van. Ide lekerítve, igen nagyot csalódtam. A magyarnak nemcsak hogy a magyarországi nemzetiségiekhez hasonlóan egyenlo jogja nincsen, hanem a leghatározottabban egyenlőt. Melőzik, nyomják át a magyarságot hivatalosan, bírózik társadalmilag. Bizony nem egy magyar horvátosodik el az örökös progress kövözketésben. Néhány kikapott jeleneteket fogok itt közölni, melyek jellemezni fogják az itteni magyarság helyzetét.

Tanító-kollegáimmal sétálok a utcán. Jön velünk szemben néhány falusi ember, maguk kö-

Dr. Gazsi.

Ismerek egy öreg orvost, párja nincsen néki, Gazsi cigány, — mindenki csak e néven ismeri, A lábánat gyógyította, mestere ökolme. Nincs több orvos, aki vele versengeni merne.

Remélője falu végé nádődelés csárda, Betegjeit tejen, nyarom minden este várja. Hegedű a pitókája, nyiretve a folla. Receptjét a nyiretvevel a burokra írja.

Medicinát nem rendel ő, sem piútalt, zsályát, Csak notákkal rakta tele kóport palitkáját: Ha beteg jön, a ven orvos csak az arcát nézi S mindjárt tudja, hol a boka, mi a baja néki.

Mindjárt tudja s a receptet le is írja menten, — E vén orvos hejt, he sokszor gyogyított meg engem! Ha bántott a szegénységem, tudta ő a módját, Notádjara azt hitt, hogy enyém-e nagy viág.

Ha gyóttort az árvásogom, felcsendült a nóta, Mintha minden szöke kisányi értém bonított volna. Ha a sziven honni báttol sajgott, verzett, egett: A vén orvos bus szivemmel a multakba lepett.

A régmúltból a jövőbe, s elhittette veje: Feláradt meg a magyarok régi dicsovége: — E kitűnő tudományát néki lsten adta, Meg azt mondja, a dádejája nyarom tanitgatta.

Jőjnek a búhajosok, meg solhasen bírájok, Ha igénybe veszik az ő notáit palitkáját: Batran jőlet a szegény is, a szere: nem drága: Olykor egy ügyesüzleres a legnagyobb ára.

(Tapolca.)

II. J. REVERENCSCIS ISTVÁN.

Az aszfalt-betyárok.

— Valamit kell tenni, — szavalta nagy tüzzele a kis Dérné a Malomszegiek zsúrján, — mert ez már tűrhetetlen, amit ezek a tolokodó aszfalt-betyárok véghez visznek. Hiszen tisztességes asszony már fényes nappal se mehet fölül kiserő fiékül végig az utcán.

— Ugy van, — zugta rá az egész asszony-sereg, — valamit tenni kellene. De mit?

— A lapokhoz kellene fordulni, hogy belygezzek meg őket, — vélte egy szelid szöke asszonyka.

— Milyen naív vagy te, Bellácskám, — kagena a tapasztalt háziasszony, — hiszen a szegény újságírók már száz akó tintát rápáporáltak arról a temára, de nyomtalannal hangzik ki a szavuk. Az utca lovagján nem fog az erkölcsi prédikáció.

— A rendőrséget kellene igénybe venni, — hangzott az újabb javaslat.

— Lári-fári, — mondta ki a szententia az egész körös, — az mindig nagy feltűnéssel jár és disztingváló asszony csak nem csinál utcai spektakulomot.

— Nincs itt más mód, — fejezte be a vitát a túzótló pattant Kardos Beláné, — magunknak kell megvédelemelnünk magunkat a tolokodók ellen. Ami engem illet, én még mindig módját tudtam ejteni, hogy kiterjek előlük, vagy megzabadduljak fölök. Ebben a dologban nem érnek semmit az ügyvezető erélyes rendszabályok. Itt csak a tapintat, leleményesség és ügyesség

segit. Látjátok, engem már hetek óta üldöz valami ficsur. A Váci-utcában, a Kossuth Lajos-utcai korzón nem tudok egy lépést tenni, hogy a sarkamban ne legyen. De eddig még nem tudta annyira vinni, hogy megszóllíthasson; csak a szemtelen fikszirozásával bosszant. De a világ minden kincseit sem árulom el a bosszuságomat; egyszerűen tudomást se veszek a szemtelien fölötől. Am ha meresezbe válik a tolokodás, majd megkapja a tém a leckét.

— Az asszonyok a legnyus mosolyok válltántak át. Azután mátra vitték a beszédet.

Másnap a Kossuth Lajos-utcán megint utjába akadát Kardosnának a gavallér. Éppen vásárlásokon vevgett a csinos asszonyka s kezébe egy termes csomagot indult haza, a közlekedő Szentkirályi-utca. Eszébe jutottak a gnyus mosolyok, melyekkel barátját a zsúron kísérték az elbeszélést s hirtelen elhatározta, hogy vegez ezzel a tolokodó emberrel.

Ezzúttal nem élt azalt a taktikáival, amit már hetek óta követett, hogy mindig valami ismerős asszonnyal vagy férfival ment végig a korzón, hogy tavol tartsa magától a ficsurát, aki fáradhatatlan kitartással járt utána. Most tehát csak futógyal köszöntötte az ismerőseket s megállott egy árnház finyes kirakata előtt.

Amint előre tudta, úgy történt minden. A gavallér mindjárt ott termelt mellette s möhő vágyakozással tekintett a szemé közé. Ő pedig nem

zött magyarul beszélnek. Összetalálkoztunk, ők bennünk nem ismervén, magyar beszédünknek nem hallván — nekünk horvátul köszöntek. Aki tud a leikkbe látni, sokat olvashat e jelentéktelen cseleynél. A sok időtöltés folytán ismeretlenek előtt nem merik egyszerű földmives véreink megvallani magyarágukat. Nem köszöntnek magyarul, mert hátha rossz néven veszik a horvátok.

Vajjon így tesznek-e nálunk Magyarországon a nemzetségek?

Van ismerősem között egy korcsmáros, magyarországi születésű; derek magyar ember, felesége szintén. Két fiuk van. Először mind a két fiút a magyar iskolába adta. Ezt látván a horvátok, megfenyegették, hogy egy horvát át nem lépi a küszöbét, ha nem a horvát iskolába adja a gyermekeit. Szegény korcsmárosban már most küzdött a fajszeretét a megélhetési ösztönnel. — Megoldotta a kérdést úgy, hogy egyik fiút kivette a magyar iskolából és beadta a horvát iskolába.

Tehát idelemn még a kenyeret is kiveszik annak a szájból, aki meg akarja tartani gyermekeit annak, aminek született!

Jelen voltam egyszer a szolgabírósnágnál egy tárgyaláson. A terhelt véletlenül magyar ember volt. Igazának bizonyítására hozott tanukat. Többek között volt egy olyan is, aki nem tudott horvátul. Műdon kerül a tanura kerül a sor, beidaktálván a nevé, a szolgabíró felhívja, hogy mondja el a mondanivalóját. Ez belezekd magyarul. Amint az első szót kimondja magyarul, a szolgabíró felkapja a fejét s idegesen kiáltja:

— Ne zate hármitok?

— Nem tudok — volt rá a felelet.

A szolgabíró mindent további kérdés, vagy tolmács igénybevétele nélkül a legorrombabb modorban kiutasította a teremből. — Meg kell jegyezni, hogy en az el a szolgabíróval a privát életben már beszéltem magyarul.

Előfordul-e ilyen dolog Magyarországon?

A múlt hetekben egy jóképű magyar földmives jött be hozzánk az iskolába. Egy fá jár ide. Barátságos biztatásunkra először kiködt panaszával is, mely miatt felkeresett bennünket. Tanácsot kért, mi csináljon. Jegyzőjük már harmadizben büntette meg, mert tanköteless gyermeke nem jár azon község horvát iskolájába, hanem hozzánk jön Nasicra a magyar iskolába. Hiába jelentette szegény ember, hogy hiszen jár az ő fia

iskolába, hiába hivatkozott a tanszabadságra, a jegyző ur mindezt figyelmen kívül hagyta. Ő hivatalos értesítést nem kapott. (Nem ám, mert valamelyik horvát hivatalnok eltűntette a nasici tanítótestület által készített kimutatást).

Szegény jege most el van ítélve 50 korona pénzbüntetésre, vagy ennek megfelelő elzárásra!

Vasuti tanító lévén, gyakran érintkezem a vasuti alkalmazottakkal. Van egy ismerősöm, ki egy feltételes megállóhely vezetője. Dere, becsületes magyar ember, neve Kovács. Egy beszélgetésünk alkalmával csaknem sirva panasozta el fia esetét. A vasuti iskolában, magyar szellemben nevelkedett fel. Elvégeztén az elemi iskolát, magyar iparoshöz iaasnak adni nem volt alkalma, odaadta egy horvát asztaloshöz. Egy évi tanonckodás után ma a gyermek nem akar magyarul beszélni.

Ime a szláv terrorizmus hatása!

Bizd' ez elég szomorú, de így van.

— ma.

Esküdöt uraimékhöz!

Látjuk az életben, hogy az erény s a bűn

Tevelételetben mennyiszer reszesül; / Mivel a véletlen szülheti mindkettőt.

És süvegelet azt, vagy mit az ármány szólt.

Sujtani tetelt ezt, egyszerű févedés.

Miben a külszínnek jutott a szerepés.

Ne legyen a külszín vezetéknél sohase.

A való erények ezt rongja sokszor le; / Hogyha ténimék kell, szálljuk a szivkébe.

Ómar emeljük ki, mi vagyon elrejtve.

Bán a nemes szív is könnyen követhet el / Helytelenlegked, hogyha nem az ésszel

Halad szövetkezve, hanem szeret vakon; / S ha egyedül jár-vel a rögös utakon;

De ha akad így szív, szerete lángoljon; / Ne vessük meg mi azt, bűnösöz hasonló!

Mert az a kínjai cétoók amugy is,

Megtudván, hogy az ut, melyen jár, az hamis;

Karoljuk fel inkább a szerető szívet.

Ha a tapasztalat utakon eltévedt, / Hév ölelésünköl hajtási a bűnök

Lesze titétezenek s így nem gyűlöleszönek.

Ha az érzéketlen, hogyha romlott az sziv,

Lelkismertét harcot nem igen vív;

Ami a vakorsot font, elviseli büszkén / Erdemtelenség is a koszorút fejn.

Amde az így szívtől óvodakjon mindig,

Disztelen fejezőri rátsuk le a földig / Az erény által szótt ünnepi koszorút,

Mert viselésével véteke a nyomorút.

Hogyha iténimék kell, vezessen bennünk

Éz erélyességét párosult szeretet;

Ekor életünkön sutasjon vagy emelen,

De az igazságnak megfelelő lépésen.

Nem járul fel a lánc, ártatlanok vere

Boszuért nem száll föl a csillagos feje,

S a lengett érenek gyözelemi hosszánát

Eget veresölegé italsuttan kiált.

Tudod-e halandó, mit tesz eltelni

Ártatlant, ártatlant börtönbe vetettni?

Tépdelen élönek szive gyökeztet; —

Férgekkél etetni ép embernek testét;

S tudod-e mit téssen jutalmazni a bünt?

Éltre hozni azt, élni ki már megszunt,

Fölmélegitni hogyva szívet annak,

Kinek téstresztet hullaként rohadnak?

Csak itél, itélj csak, hogyha itélen kell.

Száma elég annak, ki előtét perel,

De lekedtet nyomja minden egyes szavad,

Hirtelenkedned hát nem lehet s nem szabad.

Dr. TERSÁNCZKY GYULA.

Esetek.

Utbaigazítás. — Az udvarias ezredes. — Akasztófalom. — A Kötés.

Egy helybeli fiatalember, aki csak nemrég jött Alsölendvába, meg akarta ismerni a vidéket, felmászott tehát a hegyre és gyönyörködve nézte az eléje táruló panorámát. Egyszerre kedvet kapott egy kis sétára és keresztül-kasul járta a hegyt s már estefelé volt, mikor hazajöveletr gondolt. Elindult tehát azzal a szándékkal, hogy csazájon, azonban mikor egy keresztuthoz ért, harszen hagyta a földrajzi tudományá. Töprengve állt meg és tanácstalanul nézett körül. Ekkor koccogott arra egy öreg asszony, száraz rőzszt cípeve.

— Howé néni? — kérdezte a fiatal ur.

— Egy kis fát viszek, — felelte az asszony.

— Hát az ur hovát tart?

— Lendvára mennék, — mondta ez, — de most nem tudom, merre tartasak...

— Menjen csak ezen az uton igenest. Öszteg a végén eléri a kutat. Ott hát ügyet és azután

kapaszkodjék föl a dombra. Ha öszteg előtt lefordul, akkor helyben lesz... Dicséretesnek!

Az egyik közeli ezred parancsnokának megvolt az a szokása, hogy kaszárnyában, gyakorlóterében, fehérr szatnálán a tisztikar tisztelgésére ezt mondotta:

— Köszönöm, uraim...

Egyszer roppant jókedvvel nyargalt az ezredes a gyakorlóterő száradok között s alig várta, hogy maga köré gyűjtse a tisztiket. Mikor a legfiatalabb kadét is megjelent a rögtönzött rapporton, megszólalt az ezredes:

— Uraim! Ma estére valamennyiüköt szivesen látom házámmal. Felesélegem ugyanis, az ezredesné, az éjjel fiugyermekkel ajándékozott meg. Köszönöm, uraim!

Szalutált és boldogan elvágatott.

Egy ember kísérték be a járásbírósz fogházába, mert verkedett. De mert rosszul viselkedett, meg is vasalták. Amikor az egyik bírósági hivatalnok bement a cellájába, megkérdezte a vasban lévő jómadárót:

— Hát maga miért került ide?

— Nagyon ideges vagyok és az orvos vasat rendelt...

tért ki a fikszirozás elől, hanem egy bátorító pillantással elfogadta a firtet.

A fiatalember rögtön elvesztette a fejét. Meglehetősen ügyetlenül kiszalajította a száján a banális szót:

— Nem engedné meg nagyságos asszonyom, hogy segítségére legyek és a lakásáig elvigyem ezt a kis csomagot?

— Hát hozza, ha nem restelli, — felelte hájos mosolyival Kardosné. — Különben úgy se messze kell faradnia, mert itt lakom közel a Szerkírlyai-utcában.

Oh, milyen boldoggá tesz, — kezdte az áradózású gyávart.

— No, ha olyan nagy gyönyörűség ez magának, hát akkor fojjon, meg vasárolj egyemást. Bementek meg két-három boliba s mire kijutottak a Kerespesi-utca, a fiatalembernek már mind a két keze tele volt csomagokkal.

Beszélni azonban nem volt módjában, mert a fúrge asszonnya olyan gyors iramban futott keresztül a sűrű tömeg között, hogy a tolongásban meg lépett se tudott vele tartani.

Kardosné utközben bement meg egy divatárus boliba s hamarjában is betesomagoltott valamit egy termeset dobozba s azt is hű kisesőre karja közé tette.

A fiatalember már savanyú képet vágott a

mulatsághoz, de mit volt mit tenni, nem utasítható vissza a dobozt. Reznignát arccal ballagott tehát a pajkos asszonnya után, be a Szentkirályi-utca egyik nagyobb házába. Beszélgetést azonban meg most se kezdhett, mert Kardosné oly szaporán szökdöccselt le a lépcsőn, hogy két-három fokkal mindig előbb járt.

Végre elérkeztek a lakás ajtajához. A szép asszony csöngetésére megnyit az előszoba ajtaja.

— No kedves barátom, — mondta itt nyájasan az asszony, — rakja csak le azokat a csomagokat ide az asztalra. Így ni. Nagyon szépen köszönöm a sziveségét. Ezt a csekélységet pedig fogja a faradozásért...

S ezzel két darab huszfillérest nyomott az ámuló vargák kezébe.

— De nagyságos asszonyom, — hebegte sápadtan az elképedt fiatalember, — az lsten szerelméért, hát mit gondol?... —

— Ugy, — kacagott a csintalan asszony, — ez a pár krajcár magának kevés, úgy-e? Persze, igazsága van. De nincs nálam több aprózed. Hanem várjon csak itt egy pillanát, mindjárt kiküldöm az uramat, az majd kifizei magát...

Ezel belibbent a szobájalon. A fiatalember pedig hajadonfével hanyathatók rohant le a lépcsőn. A szobalány alig tudta utóféri az utcán, hogy átadja neki az ott fejezett — kalapot.

Kérjen mindenütt valódi „NIL” szivarkahüvelyt és szivarkapapírost

mely a dohányzás alatt nem lesz sem zsiros, sem fekete. Cs. és kir. szabadalom 394. sz. a. 1896. február 15-étől.

Csak akkor valódi, ha „NIL” név és krokodil védjeggyel van ellátva!

Egy ismerős ügyvédnek van vidéken egy ügyfele. Valami próbólifolyólag a törvényszék megírt az ügyvédek 840 koronát, tehát az ügyvéd felszólította a kliensét, hogy fizessen. Harmadnapra megírt a 840 korona póstaútlevélre. A szelvényre pedig ez volt írva: "Itt küldök 840 koronát, vegyen rajta kötelet." Az ügyvéd nem vesztette el hidegvérét. Behívatta a segédjét:

— Doktor ur, — mondja neki, — itt van 840 korona. Menjen, vegyen rajta, miután a minőség meghatározása nincs, középáru, középminőségű kötelet.

És három nap múlva a vidéki ember egy nagy csomagot kapott, telve kötéllel és ezzel a levéllel:

Tisztelt Uram! Megbízásának eleget téve, itt küldöm Önnek a 840 koronáért vásárolt középminőségű kenderkötélet. Felmerült költségeim a vásárlás körül: eljárási díj, szállítás, összesen 80 korona. Kérem ezen összeget, valamint a mulkor megírt 840 koronát forduló postával megküldeni, különben perelnélek kénytelen. Tisztelettel: X. Y. ügyvéd.

Apróhírdetési szerelm.

Ki akar házibarátni lenni?

Hol kötik a házasságokat? Talán az égben? Tan a házasság közvetítői irodájában? Oh dehis! A házasságokat itten kötik a földön, nem is a földön, hanem az apróhírdetési kulimászos rovatában, ahol a cipőszalagot egészen a „jó”, „hi” feleségig mindent kínálnak, mindent keresnek. Csak az erkölcsöt nem keresik. Mert az a legkevesebb az apróhírdetési rovatában. Ellenben az erkölcsrontó szemérmelenség annál több.

Ilyen erkölcsrontó szemérmelenség jelent meg „A Nap”-ban, nem is először. Nem feleség, férjért keresnek, nem is barátot, barátinóhírnök most az egyszerű, hanem — szeretőt egy férjes asszony. Jó, ahhoz minden köznök, hogy önagsága Nyápicnént nem elégti ki az ura s ez okból Nyápicnént izmosabb karokba hányik; ahhoz sincsen köznök, hogy Nyápicné hányszor csalta meg más férfiszarvotok férjét, — de az újság igen is tiltakozni kell minden jóízűtől, ügyelős embernek, hogy a mi pénzünkön tartott újságokban, a nyilvánosság előtt fűzék az erkölcsötleneséget. Mert elvégre az újság nem egyeséke, hanem mindenike, ép ezért minden jog senkinek az újságoknál új irányt szabni.

Ime „A Nap” apróhírdetési, mely fényes világot vet a fővárosi életre:

HA TALÁLNÉK egy gazdag, idősebb urat, ki az élet nehézehez vagy 100 koronával segít, megcsalám az uramat. 30 éves, fess, elég csinos vagyok. „Szerény asszony 21237.”

Csak rajta uraim, akinek van potya 100 koronája és szerelmere vágyik, az csapjon bele önagsága tenyerébe és ugorjon be házi-barátinnak, mert önagsága egymaga gyenge feladóni férje-ura fejeire a jellegzetes diszeket. Tan a leikismeret tarja vissza? Eh, gyerékés! Ki gondol a leikismeret manapság? A pénz a fő, meg az, amit a pénzzel elérhetünk... Hűség? Badarság! Hagyjuk meg azt a régieknek, mi élünk modernül, — szabadon... Eskü? Gyerékés kérdés! Há azért esküszünk az oltár előtt, hogy meg is tartjuk? Dehogy. Mert szokás, mert szép és mert csak akkor lehet megszegni az esküt, ha — esküdünk.

Önagságon nem állhat a legszárabb erkölcsi alapja. Semmi köznök hozzá. Csaltatja az urát miattunk nem eggyel, tizzel, — de ehhez a szegyetlenes cselekedethez ne hívja kerítőnek, kosaras-asszonynak a sajátot és ha hívja, a saját-nak nem szabad ilyen alacsony szerepre vállal-

kozni. A sajtó egyik cétja, az erkölcsi nemeseité. Megfelel-e céjának az az újság, amely nem az erkölcsöt, hanem az erkölcsötleneséget terjeszti? Itélkezzenek mások. Mi csak féljük a tisztességben megerősödött magyar sajtót az erkölcsötlenes parazitától, mi csak meg akarjuk óvni gyermekeinket a Nyápicné-féle kusztált erkölcsi hókuják bűnös példától, mi csak olyan-nak akarjuk tartani a szerelmet, mint régen volt: tisztának, a házasságot boldognak, az esküszőket beestlennek, a rossz asszonyt bestniának, kit meg kell vetni, el kell kerülni, hogy még a lehellete se érinthesse azt a lilomfértés glóriát, melyet a hitvesi hűség font a beestfetes magyar anyák, magyar asszonyok feje fölé!

A város házából.

Hirdetmény.

Alsórendva nagyközség előjárósága köz-hírré teszi, hogy a község tulajdonát képező fertőtlenítő gép egészben vagy részén-kint elárverezetik.

Az árverés helye: a közigazgató.

Idéje: 1910. március 10-én délután 2 órakor.

Kikiáltási ár 100 korona.

Alsórendva, 1910. febr. 10.

Toma János, bíró.

HIREK.

— **Az új főispán.** A fővárosból jelentik egyik megyei újságnak, hogy Zalavármege főispánja Hertelenyi Ferenc temesmegyei főispán lesz, kinek kinevezése, illetőleg átélézése befejezett tény.

— **Halálkozás.** Wlassics Géza zalabagonyai körjegyzői sulyos csapás érte. Édesanyja, özv. turtopli Wlassics Nándorné szül. Kortárs Mária folyó hó 16-án 64 éves korában elhunyt Budapesten. A megdölgővel urasszony hűlt tetemet pénteken d. u. nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra a kerepesi temetőben levő család sírjába.

— **Választási mozgalmak a vármegyében.** A vármegye csaknem minden kerületében nagyban készülnek az új választásokra. Több helyen már a jelöltek neveit is tudják, így Alsórendván is nyílt titok, hogy azon esetben, ha a néppárti Nyáry Béla újból fellép, ugy a Khuen-párt, mint a függetlenségi-párt részéről lesz ellenjelöltje. A Khuen-párti jelölt egy Szapary gróf lesz, függetlenségi részről pedig vagy Isoó Ferenc alsórendvai ügyvéd, vagy Isoó Victor közjegyző-helyettes. — Zalagerzsegen Farkas József néppártinak Bosnyák Géza függetlenségi lesz az ellenjelöltje. — Nagykanizsán még kétséges, hogy gróf Zichy Aladár, az eddigi néppárti képviselő pályázzik-e a mandátumra. Függetlenségi részről itt Vízlendvai Sándor földbírókötő óhajlik föllépneti. — Csáktornya Hajos Ferenc ottani ügyvéd fogja megpróbálni, hogy Filipsics Lajos függetlenséggel szemben Khuen-párti programmal föllépjen. — Zalaszentgróton Eitner Zsigmond függetlenséggel valószínűleg Károlyi Imre gróf néppárti lesz az ellenjelöltje. — Letenyei Dobrovics Milán függetlenséggel szemben ifj. Zalan Gyula lép fel Khuen-párti programmal. — Tapolcán a kerület választói egyhangulag bizalmat szavaztak Darányi Ignácnak és elhatározták, hogy újból följölik.

A Haverda-tárgyalás tanulsága
Ami a szegedi ítélet után történt, azt nem lehet szó nélkül hagyni. Justitáriánus a megzelenre vetkezése, a mutogatása, alacsony örömközhöz való kényszerítése, utcai lánghoz hasonló megdörbölötése nem olyan mulatság, ami fölött szó nélkül elcsiklani lehet. Nincsen kétség benne: a szegedi urak nem rosszat akartak. Sőt azt hisszük, hogy amikor mámoros újongással, fogadták a felmentő ítéletet, később is, mikor rítást szórtak Haverda Mária elé, mikor izzak véle, mikor innepeltek, mint ahogy a nagyságukban, vagy a meg nem érdemelt szerencsétlenségükben kivételesek szokás innepelni, akkor bizony a jó szegedi urak azt hitték, hogy szép, nemes dolgot visznek végbe. Pedig ez a vérbé mártort örök erkölcsi elvadulást jelent, melyet a budapesti ellentüntetéseknél, az erkölcsi érzék jogos felháborodásának egyensúlyozni kellett, különben vajmi furcsa szint volna a szegedi urak botránya Magyarország erkölcsi fel-fogására a külföld előtt. Az ítélet ellen nem szólnak. A törvény jogot ad az esküdtéknek arra, hogy elítéljenek vagy felmentenek belátásuk szerint. Ugy vélekedtek, hogy Haverdáné meggyilkolása jogos volt, mely nem követel törvényes megtorlást. Az a rettenetes, az a pornografikus peludium: amelyely a szabadkai tárgyalást bevezették, megéveszthette a szegedi esküdtek elméit, elvonta a figyelmet a büntényről és ráirányította mellette dolgokra: izgatón forró éjszakákra, telhetetlen mámorokra, asszonyágyra és egy beteg szerelmre. Ez szép, ez regényes, ez romlatlanul állati. Ez, sajnos, nem cinizmus, amit fel lehet rugni. Ez a fogalmaknál kétségbejött összevázása. Ez a piszkának a jöhímszerű purifikálása. Ez az embertelenség emberivé tétele, a köz-morálnak a ferde lejtőre való jutása. Ezért olyan megdöbbenő a szegedi eset. Nem Haverdákot sajnáljuk a szabadságot, csak a szegedieket sajnáljuk, hogy egy beteges áramlattól elsodortatva érzelmi közösséget vállaltak olyanokkal, akiket lehetett meg nem büntetni, akiket lehetett fölmenteni az ügyzés vád alól, de akiket innepelni csak úgy lehet, ha a jogot, a törvényességet, az igazságot felrúgjuk. Haverdát és Vojhát felmenthették, mert tagadtak és senki sem tudott ellenük döntő bizonyítékot felhozni. De Jánossy bevallotta a gyilkosságot, az ő bűnössége tehát kétségbevonhatlan. Ellenben valószínű a szakorvosok véleménye, hogy nagyfokú degeneráltságában beszámíthatatlan Jánossy tehát nem csupán azért veszedelmes, mert a saját vallomása szerint gyilkolt, hanem azért, mert öntudatos elhatározásokra képtelen és amit elkövetett Szabadkán, azt a városban elkövetni másutt is. ÉS ime, ezt a embert szintén fölmentették. Ha beteg, ha bolond, ha börtönbetegséssel nem lehet sujtani, akkor a közbiztonság érdekében kórházba vagy elmeegógyintézetbe kell csukni. Mert vagy börtön, vagy kórház. Más esetleges sincsen. De fölmenteni valakit a börtönbüntetés alól, az akasztófa alól, mert beteg elméjű és szabadon cselezni, az olyan illogikus, hogy borzadások nélkül gondolni se lehet rá és nem lehet ennek a hatására alatt nem gondolni arra is, hogy mégis csak van valami bűn az esküdtszéki szervezetben és ezt jóvá kell tenni, ezt a hibát ki kell korrigálni, ha nem akarjuk csödbe juttatni az igazságszolgáltatást!

— **Eljegyzés.** Földes Ferenc jegyet váltott Bíró Juliska kisasszonnyal Sepsiszentgyörgyön.

— **Elült emlebojás ember.** Az alsó-
lendvai főszolgabírói hivatalnál bejelentették, hogy
egy Dénes Lajos nevű nemesnépi emlebojás em-
ber e hó elején elült a lakásáról s azóta nyoma
vesztett. Személyleírása: 34 éves, ref. vallásu, ter-
mele közepesmag, haja gesztenyézű, bajusza
vöröses, szakállá borotvált s ki oldalakkal, orra,
szája rezsene, fogai hiányosak. Eltűnésekor szür-
kés kabátot és szürkés, foltos nadrágot, fekete
kalapot és az új eszmét viselt. Aki holtétéről tud,
jelentsen be az alsólendvai főszolgabírói hivatalban.

— **A Kerkába fulladt.** Vadász István
molnárnak a Murába ömlő Kerka-patakban volt a
malma. Vadász István molnár családja szemel-
táirra a patakba fullt. A szerencsétlenül re-
tesen tragikus körülmények között történt.
Kedden reggel négy órakor Vadász István molnár
kiment a feleségével és felnőtt fiával a Kerka
patakhoz, hogy a zsilipet felhuzzsa. A sötétben
azonban véletlenül megcsuszott a nedves talajon
és a következő pillanatra rémes kiáltással a
megárdt Kerka hullámaiba zuhant. Felesége és
fia remülten siettek a segítségére. Sikertől is az
óriási közföldem után az elmerült molnár kezé-
vel megragadani és kétségbeesett erőfeszítéssel
igyekeztek elő a kavargó hullámokból kiemelni.
Azonban a legnagyobb erőfeszítéssel sem tudták
ő a víz színére emelni. A szerencsétlenül molnár
lába ugyanis beleszorult a zsilip közé. Hasztalan-
ul erőlködtek tehát a kétségbeesett családtagok,
erőjük percről percre lankadt s végre is kény-
telenek voltak eleresztani a borzalmian javes-
zőelő családító kezeit. Kínos vergődése közben,
midőn egy hirtelen rántott fíja kezén, keze ki-
csuszott fíja kezéből és egy pillanat alatt elme-
rült. Amre felesége kétségbeesett javeszködése-
re többek között oda és hosszas munkával kiszab-
dították Vadász István lábát a zsilipet közül,
már rég elszállított belőle a lélek.

— **A pástör életéből.** A mihályfi kanász
majdnem áldoztatott eset a sertéskannak. Mikor
örizte, a kan valamiért megharagudott a kanászra
és mérgesen rátámadt. A kanász futásnak eredt,
de a kan utolérte, fellétkte, azután agyarával mind
a két combján, vékonyán és egyéb helyen suly-
os sebeket ejtett. Ha arra járt emberek el nem
verik róla a bőszült állatot, megöli.

— **Elült keresedők.** Nagykanizsán nem-
rég kevés tökövel, de annál több igennyidvát-
áru üzletet alapítottak, Piry Erno és Horváth
János. Az üzlet nem ment jól, de azért a két
fióknál állandóan nagy lábon éltek: pezsgöztek,
savallóznak kölleztek. Egyszerre aztán elme-
reztak a szép életnek. Becsukták a boltot a hi-
telezők. Piryék azonban a bukás előtt megakarták
menteni az áruk egyrészt és ezért kifizetelen
portékáikat potom áron eladták több keresedők-
nek és az így befolyt pénzt zsebre vágták. Ter-
mészetesen feljelentés, majd letartóztatás lett a
dologból. A két gavalierit hamis bukásért vonta
felelősségre a nagykanizsai törvényszék s Piryék
egy évi, Horváthé 8 havi fogházra ítélte. Ugy
Piry, mint Horváth felelbezték, így az ügy a
pécsi kir. ítélőtábla elé került. Muít héten volt a
tárgyalás, melyen a vadottakra kiszabott ítéletet
a tábla helybenhagyta.

— **Megfagyott.** Barát József munkás sokat
ivott és becsipett. Amint hazafeje dílinggét, el-
piháni s leült pihenni. Eközben valószínűleg el-
nyomta az alom s reggeli megfagyott.

— **Gyermekhulla a kutban.** Zalaszántón
Gombár Mihály az udvarán levő használatlan
kutban a múlt kedden egy kis csecsemő hullát
talált. A hulla pár hét óta lehetett a kutban, mert
jó részben oszlásnak indult. Az anyát a csend-
őrség nyomozza.

5885 900. tkv. sz.

Árverési hirdemény kivonata.

Az alsólendvai kir. járásbíróság, mint tkvi
hatóság közhírré teszi, hogy őzv. Berszán Mihályné
sz. Gyenesé Zsófia szenteslások lakó végrehaj-
tatónak kisk. Hajba Kálmán u. o. lakos végre-
hajást szenvedett elleni vég. ügyében a kérel-
mek következtében a vég. árverés 104 korona
18 fillér tökébovelés s járuléki kiölteigé vé-
gett az 1881. évi 60. t.-c. 144. §-a alapján és a
146. § értelmében végrehajást szenvedettnek az
alsólendvai kir. bírósá; területén levő, Szécsi-
szenteslások község határában fekvő:

1. a szécsiszentáslói 91. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$
3-8. sorsz. a felveti egy tkvi. jóságtestet ké-
pező 126, 202, 284, 289, 885, 888. hrsz. (szántó-
föld a külső-mezőn), szántóföld u. o. erdő To-
poyai feyzenen, szőlő a Hegyháton, szántóföld a
Hegyháton, erdő a Cirkosi dűbőben, erdő u. o.)
ingatlanból B. 8. megillett $\frac{1}{2}$ -ed részére 82 k.
2. u. e. tjkvben $\frac{1}{2}$ 1. sorsz. a felveti s kül-
ön tkvben jóságtestet képező 303. hrsz. (szántó
a Topoyai hegyen) ingatlanból B. 8. a megillett
fele részére 29 kor.;

3. az u. o. tjkvben $\frac{1}{2}$ 2. sorsz. a felveti
s külön tkvi jóságtestet képező 305. hrsz. (szőlő,
rét és szántóföld u. o.) ingatlanból B. 8. a megillett
fele részére 6 kor.;

4. az u. o. 247. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ sorsz. a felveti
s külön tkvi jóságtestet képező 288. hrsz. (szántó
a Hegyháton) ingatlanból B. 8. a megillett $\frac{1}{2}$ -ed
részére;

5. az u. o. 237. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ 1. 3-5.
sorsz. a felveti 115, 110/a, 119/c, 119/d. hrsz.
(házhely, kert a belteleben, szántó a Külső-mezőn,
szántó a Külső-mezőn, szántó a Külső-mezőn)
egy tkvi jóságtestet képező ingatlanból B. 11.
a megillett $\frac{1}{2}$ -ad részére 483 korona czemel
megalapított kikiáltási árban meg pedig mind-
ezekre a Gyenesé Zsófia özv. Berszán Mihályné
szenteslások lakós javára a 2194 t.-c. 1896. u. o.
bekebelezett szolgalmijog és kékötény Hajba
Káro. özv. Derzavics Istváné javára 3045 t.-c.
1907. sz. a bekebelezett életfogytiglani haszon-
évezeti jog s az erre Domján Zsófia Herzensnyak
Miklósné javára 3834 tk. 903. sz. a b. bekebelezett
bérleti jog, végre Hajba Mihály javára 279 tk.
903. sz. a bekebelezett életfogytiglani haszon-
évezeti jog fentartásával elrendelték, mely árve-
résen a fenti ingatlanok a fenti megalapított ki-
kialítási ár $\frac{2}{3}$ -ánál alacsonyabb áron el nem ad-
hatók

Az árverés megtartására határidőül

1910. évi február hó 24-én d. é. 11 órája

Szécsiszentásló községben a községházához
tízeltik ki.

Árverési szándékozók tartoznak az ingat-
lanok becserének 10%-át készpénzben vagy az
1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árformalmán
számítot és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt
ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadék-
kepes értékpapírra a kiadulók kezéhez letenni,
vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a
bátpénzenek a bíróságnál előleges előnyezése-
ről kiállított szabályszerű elismervev a szolgálat-
tati.

A kir. bíróság tkvi hatósága.

Alsólendván, 1909. nov. hó 12-én.

Töskö, kir. bíró.

Az új bortörvényhez

szükséges nyomtatványok, valamint a tör-
vényt ismertető füzetek kaphatók

BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében

Alsólendván és Muraszombatban.

ROPS
MODELL
1910

**1910-es
modellűnk
újításai:**

Intenzív lángoz,
mely gyorsan forral
és keves szeszt
fogaszt.

Éros alkatrészek,
melyek kicséré-
hetők és tisztíthatók.
Műves kivétel (mod-
ern stílus). Gálva-
nizált bronz színe-
zés. — Hozzávaló
a „Rops” biztonsági
gyorítóhoz eddigi
előnyeit, a

„Rops” 1910
a jelenkor legszebb,
legutóbbi, legbiz-
tosabb és lestarta-
kosabb szeszt tűz-
helye. Ha földi, el-
sászik. A szesz ki
nem fojthat!

Ára Budapestén 4 korona.

Kapható minden e szakmába vágó üzletben.

„ROPS” Fémáruvagy Részv.-Társ.
Budapest, V., Váci-út 74.69.

Helyi elárúsítók: **FREYER LIPÓT**
és **TOMKA GYÖRGY.**
Képviselek vidéken kerestettek.

Jég. Jég. Jég.

Garantált 30 cm. vastag. Egy vaggon a lendvai állomásra 160 K.

MANDELAUM MÖR kereskedő Alsólendván.

BUTOR!!

Legolcsóbb, legelőnyösebb be-
vásárlási forrás teljes menyas-
szonyi kelengye, szállodák, ven-
deglők és magánosok részére.

Schwarz Lipót Városi.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

Kincses

kalendárium

az 1910. évré

darabonként 2 koronáért kapható:

Balkányi Ernő kereskedésében
Alsólendván.

Előfizetők ingyenes
hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes
hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetyemény-magvak, úszáztint narinbergti, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, építőfa- és szénraktár.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervök készítését, mindenemű építkezést, valamint szakfelismerő adását.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedő Hosszafalu.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BOIS ISTVAN kőtelepáró.

BLAU SANDOR vasúti vendéglő az állomásnál.

BECK MIKSA sütődeje.

BELLOVICVS FERENC ácsmester. Vezeg minden ácsmunkát helyben és vidéken.

„CSUKES” vendéglő Hosszafaluban.

DEUTSCH ADOLF vegyeskereskedő Hosszafalu.

DOMA JÓZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.

EKE PÁL teglémester Hosszafalu.

EBMÉNYI JÁNOS borbély és mozeszkafiasos.

EPPINGER SAMU teglőgyáros és gőzmalom tulajdonos Alsólendván.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPOT fűszer-, esemege-, narinbergti, rövid-, díszmű-, játék-, üveg- és porcellán-árak raktára. Nagy választék műdivat cikkeiben.

FARAGO ISTVAN borbély és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turmischán.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÖLDES MÓR kaveháza Varasd.

FEHER ANTAL köröm- és kecsi-kovacs.

FÜRST LIPOT vendéglős Rődés.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, narinbergti, üveg- és porcellán-árak kereskedése.

GÖDÖR GUSZTAV vendéglős Zsitkoc.

GREGORINCICS JÓZSEF szikvizgyára. Kiváló minőségű szikvizet vidékre is szállít.

GÖMZI LAJOS építőiparos Hosszafalu. Elvállalja betonhidak és csatornák szakszertű készítését.

GÁL JÓZSEF molnár Pethesahan.

GONCZ GÁBOR pékmester (Táska utóda) ajánlja saját felügyelése alatt készült házi rozskenyereit és süteményeit.

GAÁL SÁNDOR, a redicsi hengergőzmalom új berendezése ajánlja utjamon általánított malomát minden-nyomon gabonák őrésére.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HORVATH IVÁN vendéglős Turmischán.

HORVATH LAJOS borbély, illatszerek raktára.

HAAS MIKSA vevőszítató és műfesto Zalaegerszeg. Gyűjtőtelep Alsólendván Blau és Bartos üzleteiben.

IVANICS FERENC ácsmester Alsólendva—Hosszafalu. Elvállal minden e szakmába vágó munkát.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője Hosszafalu.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kovács- és varró-gép javító műhelye Csáktornácon.

KÁNTOR SÁNDOR cukrász Alsólendván.

KEPE MIHALY Hosszafalu. Elvállal mindenemű betonmunkát. Kész csövek és hidak kaphatók.

LEVASICS FERENC építőiparos.

LOVENYAK VINCE borbély és fodrász Dobronak.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domonicec.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúiban.

MAYER JÓZSEF kereskedő Lenti.

MANDELBAUM MÓR ruhos és divatru kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mazo. Előfog minden e szakmába vágó munkát ugy helyben, mint a vidéken.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas és vasaló-árúiban. Varrógép-, gaz- és ártógép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSIKCS LAJOS építőiparos. Elvállalja minden e szakmába vágó munkát felkísmeretes kiszáradt.

NEUBAUER ANDRÁS „Köröna” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.

NEMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő, Dobony és szivar nagy-árúda.

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Hökelesin).

RAPOSA FERENC építőiparos (lakik Alsólendván a hegyen). Elvállal minden e szakba vágó munkát.

REICHEINFELD SÁNDOR mészáros.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalaibansán.

REICH H. vegyeskereskedése Nagypalán.

SCHWARZKAROLY bórkereskedő és szikvizgyáros.

SIPOS DANIEL uriszabó. Nagy angol szövetraktár.

SCHWARZKAROLY bútorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovász (u. p. Kerkaszentmiklós).

STERMANN JÓZSEF ácsmester Hosszafalu — Alsólendva. Minden e szakmába vágó dolgot ott-ral egy helyben, mint vidéken.

SIMONKA ISTVAN komuves (lakik Alsólendván a hegyen).

SIMONKA JÁNOS sziggyártó.

SIMONKA JOZSEF ácsmester, Alsólendva.

SCHWARICZ ETELKA vegyeskereskedése.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SÁNDOR cipész és bórkereskedő.

TANTALTS JOZSEF vendéglője Zalaibansán.

Özv. TUSKE FERENCÉNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TURNAUER BELA kereskedő és vendéglős Muraróv.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen oleón elad fas és zölő szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemege-fajokban. Különösen ajánlja a kőveze oltványokat Szőlőtelepist helyben és vidéken oleón elvállal.

WORLMAN BENŐ ruhos- és divatru-kereskedése.

WALTERSDOLFER ADOLF mészáros.

WOLFSÖHM HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű forró-szabó. — Kész forró- és gyermekruhák gyári raktára.

WEISZ LIPOT forró- és nő-divatru üzlete.

A világhírű vaci Kobrak-cipő egyedüli raktára.

WEINBERGER ÖDÖN mész- és vegyeskereskedése.

WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Gőnterházán.

ZOMBORI MIHALY higiénikus fodrász-terme.

5500

köz. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamellák

három fenyővel

Köhöges

rekedség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhöges

ellen leghatásosabban használható.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérré

kapható Alsólendván Fuss F. Nándor

gyógyszertárában.

V: áti menetrend.

Érkezés.

Zalaegerszeg felől:	Réggel	7	óra	45	perckor
	Delután	2	"	17	"
	Este	8	"	27	"
Csáktornya felől:	Réggel	6	"	55	"
	Delután	2	"	03	"
	Delután	5	"	21	"

Indulás.

Csáktornya felől:	Réggel	7	óra	56	perckor
	Delután	2	"	27	"
	Este	8	"	42	"
Zalaegerszeg felől:	Réggel	7	"	10	"
	Delután	2	"	18	"
	Delután	5	"	36	"

1910. évi naptárak és kalendáriumok

mélyen leszállított árakon kaphatók

Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak

az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst disztárgyak,

melyek dus választékban és olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fal-, ébresztő- és zsebórákban, arany- és ezüst-láncokban, valamint látszerészeti cikkeiben. Javítást elvállalok.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész

Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házban.